PÉTFÜRDŐI KRÓNIKA

A Pétfürdői Önkormányzat közéleti lapja *XXIII. évfolyam, 196. szám* *2025. december 16.*

A Horváth István Általános Iskola kisdiákjainak alkotása

Pétfürdői Krónika - Pétfürdő Önkormányzatának ingyenes közéleti lapja. A szerkesztőség címe: 8105 Pétfürdő, Hősök tere 5. Telefon: 88/476-891

Karácsonyra várva

„Mondják, valahányszor az idő közelg,
Melyben Urunk születését innepeljük,
Egész éjjel zeng e hajnal-madár;
S hogy akkor egy se mer mozdúlni szellem;
Az éj ártalmatlan; planéta nem ver,
Tündér nem igéz, nem bűvöl boszorkány,
Oly üdvös, oly szentelt azon idő."
(Shakespeare: Hamlet)

Shakespeare szavai már hosszú évtizedek óta nem igazak. Akciók, karácsonyi zene a boltokban, külső-belső füzérek, Black Friday – már hónapok óta itt vannak velünk, mintha figyelmeztetni akarnának: mindjárt itt a karácsony, el ne felejtsd, igyekezz, vásárolj! De ettől jön el? Mert a legtöbben tudjuk, hogy nem ezek azok, amik elhozzák hozzánk az ünnepet. Pótcselekvések ezek, amivel a külső és a belső sötétséget próbáljuk leplezni. Mert kívül annyi mindent látunk és tapasztalunk, ami idegessé, frusztrálttá tesz – az emberek közti ellenségeskedés, a pénzhajhászás, a rengeteg munka, a háború, a világhelyzet. Ezek mind áthatnak minket is: aggodalommal, a jövőtől való félelemmel töltenek el, ennek aztán megvannak a testi tünetei is: pánikbetegség, depresszió, migrén és a többi.

Pedig az advent és a karácsony nem erről szól. Olyan vágyakozást jelent a Bibliában, amikor az ember találkozik azzal, aki életét rendbe hozza, aki mellé jó odaülni, ahol megszűnik minden, ami megkeseríti életünket. Olyan valakivel, akinek nem „teljesíteni" kell, nem „bizonyítani" – aki feltétel nélkül fogad el. Aki nem feltétellel, hanem feltétel nélkül szeret. Sokan nem tudják elhinni, hogy ez a valaki egy gyermek testében jött és jön el először, nem egy hadvezér vagy államférfi képében. Isten sokszor tréfál meg bennünket, ha olvassuk a Bibliát, nem várt és emberileg elképzelhetetlen eseményekkel, emberekkel. A fiatal, fegyvertelen Dávid, a keresztyéneket üldöző Saul, az embereket kizsákmányoló Zákeus és a tanítványok szinte mindegyike – Ő tette őket alkalmasakká, hogy arról a nagy Titokról szóljanak, aki Ő. És a Betlehemben, ácsmestertől és jegyesétől egy istállóban, *„mivel a szálláson nem volt számukra hely"* (Luk. 2,7.) megszületett gyermek így lett a világ Megváltója. Szomorú, hogy távoli vidékek pogány bölcsei és megvetett pásztorok voltak azok, akik először felismerték. Népe pedig, akihez jött, nem volt ott a jászolnál. Pedig menynyire várták a Messiást! El sem tudták képzelni, hogy nem palotában, fényes ruházatban, szolgáktól körülvéve születik meg. Előítéletük miatt harminc évet kellett várniuk, hogy halljanak róla vagy találkozzanak vele. Talán mi is voltunk már így, előítéletünk meggátolt abban, hogy valami jó történjen az életünkben. A költő így fogalmazza meg:

Én is, más is vágyakozik
Az adventi kegyelemre,
Mégis a világgal futunk
A nagy Istent elfeledve.
Halandó-földi örömök
Éltetik közömbösségünk,
Fojtott magányba zárkózva
Veszítjük el üdvösségünk.
Ez lenne hát ma az advent
Üzenete, ajándéka?
…
Mennyivel jobb volna, hogyha
Lelkünk ajtaját kitárnánk,
Beengednénk a Szent Istent,
És az életünk rábíznánk.
Mert Ő kezet nyújt a bajban,
Csak merni kell megragadni,
Szeretettel, tiszta szívvel,
Hinni, hinni, elfogadni.
(Thököly Vajk: Adventi ima)

Rózsás Miklós fotója

Mi már tudjuk, kire várakozunk. Születését ünnepeljük, azért van szívünkben a várakozás. Legyen ez hozzá illő, csöndes, nem engedve, hogy a világ talmi csillogással elfordítson minket! Így születhet meg csöndünkből az ünnep, és így ajándékozhatjuk meg a legnagyobbal: magunkkal a Világ Királyát! Segítsen ez az ima, ha ajkunkon elakad a szó.

Balogh Klára fotója

Urunk, Jézus Krisztus,
várjuk eljöveteled, várjuk a békét,
mert annyi békétlenség van
kívül a világban és bent a szívünkben!
Várjuk eljöveteled,
mert ebben a hazug világban
egyre inkább az igazságra éhezünk.
Annyi igazságtalanság sújtja
a népeket és az embereket.
Várjuk eljöveteled,
mert szomjazzuk a szabadságot,
és mindnyájan a bajok és bűnök bilincseiben kínlódunk.
Add vissza reménységünket,
amit elvesztettünk!
Add meg újra a szeretetet azoknak,
akik idegenkedve viselkednek egymással szemben!
Nyisd meg szívünket, hogy felragyogó örömödet
megtapasztalhassuk életünkben!
Kérünk, hallgass meg minket!
Ámen.

Áldott adventi várakozást kívánok!

Lukátsné Orovitz Piroska
református lelkész

Adventi gondolatok

Advent... Minden évben eljön, észre sem vesszük, itt is van újra. És várakozunk. A szó legnemesebb értelmében és szó szerint értelmezve, az Úr eljövetelére, amelyről a negyedik gyertya meggyújtása után meg is emlékezhetünk. Hétről hétre egyesével gyújtjuk meg a gyertyákat: lila, lila, rózsaszín, lila. Egyre közelebb kerülünk ahhoz, hogy várakozásunk beteljesedjen. Óhatatlanul elkezdjük az évünket végig gondolni: mi történt velem, velünk? Mi az, amire szívesen emlékszünk, s mi az, amit el szeretnénk felejteni? Mit teszünk, hogy gyermekeink bele tudjanak helyezkedni a mi várakozásunkba, és ők is velünk várakozzanak?

Hogyan teljesül most a hit, mint első gyertya? Ferenc pápa szerint a hit egy cselekvő, szeretetet ösztönző erő. A hit cselekvő, ösztönző módon kapcsolódik a szeretethez; a szeretet pedig őrzi a hitet. Talán ez lehet a legfontosabb üzenete most a hitnek.

Mit mond a remény most, mint második gyertya? A remény nem naivitás, elmélkedett az idén elhunyt egyházfő, hanem a szeretet gyümölcse, ami elválaszthatatlan a hittől és a szeretettől. A pápa hangsúlyozza, hogy a remény nem gyengeség, hanem egy olyan lelki erő, amely segít túljutni a nehézségeken.

Mit jelenthet az öröm? Talán a legkönnyebben az örömöt fogalmazzuk meg, hiszen ez átszövi mindennapjainkat. Mégis gyakran megtörténik, hogy észre sem vesszük, kicsinek és jelentéktelennek gondoljuk; pedig a sok-sok apró örömöt fontos érzékelnünk, tudatosítanunk, hogy fel tudjuk építeni belőle a lelkünket holnapra.

A beteljesedést a negyedik, a szeretet hozza meg. Sokféleképpen érezhetjük: például az asztalos által készített székben, mely elég kicsi, hogy egy aprócska gyermek rátottyanhasson, és elfogyaszthassa a finom reggelit, melyhez a kiflit a pék sütötte. Vagy éppen az asztalos széke nagy és karfája is van, melyre ráhuppan a nagymami, és elfogyasztja az ízletes ebédet, amit a szakács készített, és pincér módjára szolgálta fel az unokája. Vagy éppen a szék ünnepi, melyet a festő színesre festett azért, mert a szülinapos ül majd rá, akit a cukrász egy csodálatos tortával lepett meg.

Mindenütt meglapul a szeretet, amely hitte, remélte, hogy meg tudja csinálni, és örömmel ment végig a beteljesedés felé vezető úton.

Boldog Adolf Kolping is megfogalmazza: *„Ha a jók összefognak, erejük megtízszereződik.”*

Kívánom, hogy mindannyian megtaláljuk az asztalos székét, a pék kiflijét, a szakács ebédjét, a pincér szolgálatát, a festő színeit, a cukrász tortáját! Hitet, reményt, örömöt, szeretet.

Gáspár-Várhegyi Katalin,
a Kolping iskola igazgatója

Tóth Göndöcs Ildikó:
Karácsonyi vers

Tél van, lassan múlik a tétova idő.
Szél szava hidegen súg, s felkerül a meleg cipő.
Még az érzés éget, mit az ősz hangja zeng.
De már nappalok is fáznak, s jó a szobában bent.

Fordul az égi szekér, lassan irányt vált.
Csillagok dermedt táncában keresi a királylányt!
Szívekben kigyúl a fény, s a jóra késztet!
A sötét télben ez most a remény, ami éltet.

S várakozunk! Ismét jön a karácsony.
Telnek az évek, de ugyanúgy készül a kalácsom.
Lelkemben változás nincsen, becsomagoltam már...
S átnyújtom, tied a kincsem, mit a szíved vár.

S eljön majd a fényesen tündöklő ünnep!
Megszokott, de lásd egyre fontosabbnak tűnhet!
A gyermeki karácsonyt vissza-vissza hozza:
a gyermek, az unoka bearanyozza!

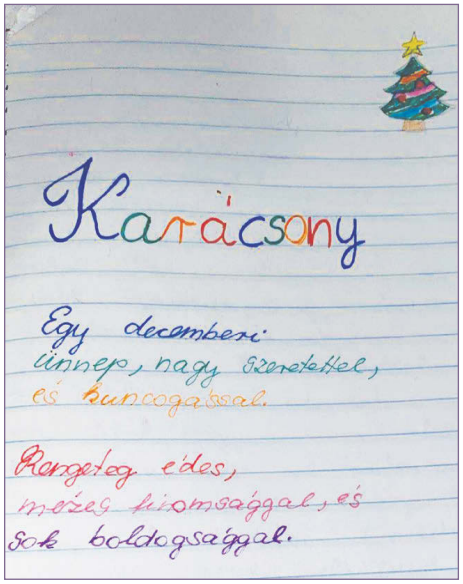

Gombos Gabriella alkotása

Völgyi Gábor:
Karácsonyi fenyőfa

☆

K
arács
onykor fe
nyőágra, ráül
dísz ek sokasága.
Gömbök, szaloncukor
fények, de a **szeretet** a lé
ny
e
g

Minek örül a gyermek karácsonykor?

Olvasom a cikket, mely a szülőknek ad karácsonyi tanácsokat. Azt írják, hogy ha túl sok játék veszi körül a gyermeket, akkor csökkenni fog a kreativitása. Legyen inkább kevesebb ajándék a fa alatt, és töltsünk el több minőségi időt a gyermekkel. A játék elromlik, unalmassá válik, de a szülővel együtt töltött idő megmarad a gyermek jó emlékezetében.

A karácsony mindnyájunknak kedves ünnep, de mégis leginkább a gyermekek örömét keressük. Szeretjük látni a fényt a szemükben, a mosolyt az arcukon. Vágyjuk érezni ölelő karjaikban az összetartozás boldogságát. Készek vagyunk áldozatot hozni azért, hogy ez ki ne maradjon az ünnepünkből, az életünkből. Szülők, nagyszülők, kedves rokonok heteken át kutatják az ünnep előtt, hogy minek örülne a gyermek.

Az ünnep igazi tartalmát mégis akkor találjuk meg, ha legalább ilyen lelkesedéssel keressük, hogy minek örülne A GYERMEK. A Betlehemben megszületett gyermek. A megváltó Krisztus, akinek a születésnapját ünnepeljük. Neki mit teszünk a fa alá? Jézuskázásba csomagolt, könnyen romló ajándékot? Betlehemet és a szent családot ábrázoló díszeket? Ő másra vágyik. Ő ennél sokkal többet akar adni és kapni. Az egykor értünk megszületett gyermek is a vele töltött minőségi időnek örül a legjobban. Azt akarja, hogy lássuk meg végre az Ő szemében a reménység fénysugarát, az Ő arcán az üdvözítő szeretet mosolyát, és megérezzük az Ő békét adó ölelésében a vele való összetartozás boldogságát.

A karácsony öröméhez előbb egy másik fa alatt kell megállnunk. Az nemcsak néhány napra tartogat örömet egy családnak, hanem örök időkre az egész világnak. Nem karácsonyfa, hanem keresztfa. Mit teszünk alá? Ha életünk terheit, vétkeit, tévútjait ott tudjuk hagyni, akkor felszabadult lélekkel érhetünk oda a karácsonyfa alá. A keresztfától indulva értjük meg, hogy miért ekkora ünnep a karácsony, és így élhetjük meg annak tiszta örömét. És akkor velünk örül az egykori betlehemi gyermek, a megváltó Jézus Krisztus.

Kívánom, hogy az Ő reményt adó tekintete, szeretetteljes mosolya, békét adó ölelése tegye boldoggá minden kedves Olvasó ünnepét!

dr. Zsednai Józsefné
evangélikus lelkész

Csoda

Korán sötétedik. A hideg pedig úgy nehezedik az emberre, mint egy paplan. Most mégis varázslatosnak érzem, mintha a levegő szürkesége vezetne valami titokzatos felé, amit nemsokára átélhetünk. Eszembe jut a gyermekkorom. A tél még tél volt, hideggel, hóval, korai sötétedéssel. Amikor iskola után rohantunk szánkózni, majd átázva, kipirosodott arccal értünk haza, és csak anyánk aggódott, nehogy megfázzunk.

Felsejlenek illatok, mozzanatok, egy-egy hang, melyek emlékeire visszamennék ama kevés kötelezettséggel rendelt fiatalságba, amit már csak áhítok. A kötelezettség a tanulás és az otthoni munka volt, de most ismét vállalnám.

Állok az udvaron, arcomat csípi a hideg. Merengek, hogy a kopár, ködös idő minden csúfsága ellenére mennyire elragadó. Ó, mennyire szeretném újra átélni, amikor a hó ropogása olyan volt, mintha a világ súgna egy régi mesét. Szeretném hallani, ahogy a szél halkan dúdol egy dallamot. Szeretném, ha a tél nemcsak hideg lenne, hanem ígéret is. A Tél, ami ígéri, hogy a pihenés után lesz újjászületés. A hó fehérsége, tisztasága ígéri nekünk a megújulást, a tiszta lapot. Az ígéretből pedig remény fakad.

A korai sötétedéssel hamarabb elcsendesedünk. A csendben meghalljuk belsőnk erőtlenségét, fáradságát, amit egész évben magunkkal cipelünk. Ilyenkor vesszük észre, milyen hosszú utat tettünk meg. Ebben a csöndben sejlik fel előttünk, hogy mennyi küzdelemmel, rohanással telt az esztendő, és mennyire vágyunk valami békésebb, tisztább dologra… Egy csodára, ami a sötétségből született, ami a remény, a világosság.

Rózsás Miklós fotója

Ahogy Jézus megszületett, úgy születik meg bennünk is valami minden év végén. Egy gondolat, egy történet, egy személyes csoda. A mi személyes csodánk. A csöndben feltárul, mennyire szükségünk van arra a fényre, mely a legsötétebb éjszakát is képes átjárni. Rájövünk, mennyire kell, hogy a legnehezebb időszakunkban, betegségben, küzdelmekben, gyászunkban csoda történjen.

Szükségünk van a Hitre, mert hinni akarunk. A Reményre, mert bízni akarunk. Az Örömre, mert a lelkünk vágyik rá, hogy újra felragyogjon benne valami könnyű, tiszta fény. A Szeretetre, mert nélküle minden csak felszín, Ő tart meg bennünket.

A Hit, a Remény, az Öröm és a Szeretet együtt mutatják azt az utat, melyen megérkezünk karácsony igazi ragyogásához. Ha hagyjuk, hogy Ők vezessenek, akkor karácsony fényét nemcsak látni fogjuk, hanem hordozni is. És talán ez a legnagyobb ajándék. Álljunk meg egy pillanatra, és észrevehetjük a Csodát.

Plank Alexandra

A karácsony belső fénye

Karácsony közeledtével eszembe jutnak gyermekkorom karácsonyai. A kívánságlisták, a díszek készítése a karácsonyfára, az ünnepi sütemények összeállítása. Mindennek megvolt a rendje és az ideje. Adventkor elkészítettük az adventi koszorút, vasárnaponként meggyújtottuk a soron következő gyertyát. Ennél több fény, dekoráció nem volt. Akkoriban az advent hagyományosan a várakozás, az elcsendesedés, a befelé figyelés, a családi meghittség időszaka volt.

Emlékszem a Szenteste rituáléjára, a boldog izgatottságra, az ünnepi öltözékre. Együtt volt a család, körbeálltuk a karácsonyfát, énekeltünk, gyertyát gyújtottunk, izgatottan bontogattuk az ajándékokat. Nem voltunk elárasztva játékokkal, mégis teljesültek az álmok. Tudtunk örülni, napokig, hetekig, hónapokig játszani a kedvenc játékokkal. Gyermekként természetesen arra nem volt rálátásom, hogy mindezt hogyan élték meg a szüleim. Felnőttként viszont azt gondolom, hogy nehezebb dolguk volt, mint ma, sokkal kevesebb lehetőséggel.

A ma gyermekét egészen más kép fogadja. A karácsonyi fények már októberben felvillannak az áruházakban, a polcok roskadoznak a játékoktól, és az utcák, otthonok is hetekkel korábban ünnepi díszbe borulnak. A várakozás természetes íve eltűnt, mire eljön a karácsony, a látvány, az ingerek és az újdonságok már nem okoznak valódi izgalmat. A gyermekeket annyi inger éri, hogy könnyen kerülnek az elárasztottság állapotába. Gyakran túl sok játék kerül a fa alá. A gyerek nem tud választani, nem tud elmélyülni, nem játszik a drága játékkal, mert nincs ideje és tere örülni neki. A túl sok inger, a folyamatos újdonság gyakran feszültséget szül: megjelenik a dac, a nyugtalanság, a sírás, mert a kicsik egyszerűen nem tudnak lépést tartani azzal a tempóval, amellyel az élmények érkeznek. Nem arról van szó, hogy nem tudnak örülni, csupán túl sok minden történik, túl gyorsan.

De nemcsak a gyerekek terhelődnek túl. A felnőttek megélésében is változás történik. Egyre gyakrabban hallom: „nem szeretem a karácsonyt!”, „kimerítenek a családi összejövetelek”, „nem bírom a kötelező köröket”.

Sokszor nem maga az ünnep okoz feszültséget, hanem az odáig vezető út: a rohanás, a teljesítménykényszer, a tökéletes díszítés, a tökéletes menü, a tökéletes ajándék keresése. A felnőttek elvárásai és stressze pedig óhatatlanul átszivárog a gyermekek világába is. Ha a szülő feszült, fáradt vagy frusztrált, a gyermek is nehezebben szabályozza az érzelmeit, és az ünnep inkább lesz megterhelő, mint örömteli.

A múlt meghitt, lassú tempója éles kontrasztban áll a jelen felpörgetett karácsonyával. Talán éppen ezért lenne fontos újra visszahozni azt, ami egykor természetes volt: a közös készülődést, a lassú, csendes várakozást, a család együtt töltött, minőségi idejét, az élmények elsődlegességét a tárgyakkal szemben.

A karácsony akkor lesz újra szeretethető – gyereknek és felnőttnek egyaránt –, ha teret adunk benne a megállásnak, az odafordulásnak, az egyszerű, mégis mély pillanatoknak. Szóljon a karácsony az együttlét erejéről és az ünnep csendes, belső fényéről.

Áldott, békés karácsonyt kívánok minden kedves pétfürdői családnak!

Andóné Horváth Erzsébet
integrált szülő-csecsemő/kisgyermek konzulens

Karácsonyi ízutazás

Meghitt, ízekben gazdag utazásra invitálom Önöket a Kárpát-medence szívébe. Ahol a hegyek és a síkságok találkoznak, ott születik meg ez a menüsor, amely a regionális konyhák legszebb ünnepi hagyományait ötvözi.

A karácsonyi asztal nálunk az otthon melegét, a hagyományok tiszteletét és a szeretetet jelképezi. Ez a menü a téli alapanyagokat, az erdélyi csombor fűszerességét és az alföldi pékáruk gazdagságát ünnepli. A szívmelengető kárpáti gombalevestől az omlós, fokhagymás malacsültön át egészen a diós, csavart kalács édes zárásáig minden fogás a szeretettel megőrzött családi receptek üzenetét hordozza.

Békés, szeretetteljes ünneplést és felejthetetlen gasztronómiai élményeket kívánok Önöknek! Jó étvágyat!

Andó Pál
szakácsmester
(A receptek a következő oldalon találhatóak.)

Kárpáti gombaleves pirított erdei gombával
Egy tartalmas, tejszínes leves, ami az erdei gombák téli ízeit hordozza.
Hozzávalók:
500 g vegyes erdei gomba (vagy csiperke, barna gomba)
1 nagy fej vöröshagyma, finomra vágva, 2 ek vaj,
1 l tyúkhúsleves alaplé, 1,5 dl főzőtejszín, 1 csokor petrezselyem, 1 tk szárított tárkony (ez adja a kárpáti ízt), só, bors
Elkészítés:
A gomba felét vágjuk vékony szeletekre, a másik felét apró kockákra. Vajon pirítsuk üvegesre a vöröshagymát, majd adjuk hozzá az apróra vágott gombát és a tárkonyt. Pároljuk, amíg a gomba levet enged, majd elpárolog. Öntsük fel az alaplével, forraljuk fel, majd lassú tűzön főzzük 15 percig. Keverjük el a tejszínt 1-2 kanál levessel, majd öntsük a levesbe. Fűszerezzük sóval, borssal és hagyjuk még 5 percig főni. Tálalás előtt a megmaradt gombaszeleteket pirítsuk ropogósra egy kis vajon, majd szórjuk meg a leves tetejét friss petrezselyemmel és a pirított gombával.

Malacsült erdélyi fűszerezéssel és tócsnival
A malacsült a régió klasszikus ünnepi étele. Az erdélyi fűszerezés (fokhagyma, csombor) teszi egyedivé.
Hozzávalók:
Malacsült:
1,5 kg csontos vagy kicsontozott malackaraj/lapocka (bőrrel!), 4 gerezd fokhagyma szétnyomva, 2 tk só, 1 tk frissen őrölt bors, 1 tk őrölt kömény, 1/2 tk szárított csombor (borsikafű), 1 ek olívaolaj
Tócsni/lapcsánka:
500 g nyers burgonya, lereszelve, kicsavarva, 1 tojás, 2 ek liszt, 2 gerezd fokhagyma reszelve, majoránna, só, bors
Elkészítés:
A bőrös húst éles késsel bevagdossuk keresztirányban, vigyázva, hogy ne vágjunk a húsba. Összekeverjük a fűszereket, a fokhagymát és az olajat, majd alaposan bedörzsöljük vele a húst, különös tekintettel a bevágásokra. Helyezzük a húst egy tepsibe, öntsünk alá egy kis vizet (kb. 1-2 dl). Fedjük le alufóliával. Süssük előmelegített, 160°C-os sütőben 2,5 órán át. Vegyük le a fóliát, emeljük a hőfokot 220°C-ra, és süssük még 20-30 percig, amíg a bőr ropogósra sül (ha szükséges, használhatjuk a grill-funkciót, de vigyázva, ne égessük meg).
Keverjük össze a tócsni hozzávalóit. Kis adagokban süssük forró olajban mindkét oldalán aranybarnára. Papírtörlőn itassuk le a felesleges zsírt.
Szeleteljük fel a húst, és tálaljuk a ropogós tócsnival és az almás gyömbéres káposztával.

Almás-gyömbéres vöröskáposzta
A savanyított káposzta karácsonyi megfelelője édes-savanyú, friss ízvilágban újragondolva.
Hozzávalók:
1 fej vöröskáposzta, vékonyra gyalulva, 1 nagy alma, hámozva, kockázva, 1 db kb. 2 cm-es gyömbér, lereszelve
1 dl száraz vörösbor, 2 ek borecet, 2 ek nádcukor (vagy méz)
1 ek zsír a malacsült szaftjából (vagy olaj), só, bors,
1 db babérlevél, 2-3 db szegfűszeg
Elkészítés:
A zsíron pirítsuk meg a reszelt gyömbért, majd adjuk hozzá a vöröskáposztát és az almát. Kevergessük 5 percig.
Adjuk hozzá a cukrot, a bort, a borecetet és a fűszereket (babérlevél, szegfűszeg). Sózzuk, borsozzuk. Lefedve, kis lángon pároljuk kb. 40-50 percig, amíg a káposzta megpuhul. Ha szükséges, adjunk hozzá kevés vizet vagy bort.

Dióval töltött, csavart kalács
A bejgli kalácsos, könnyedebb változata, amely a Kárpát-medencei pékáru hagyományait viszi tovább.
Hozzávalók:
Tészta:
500 g liszt, 2,5 dl tej, 25 g élesztő, 80 g vaj, 80 g cukor, 1 tojás, csipet só
Töltelék:
200 g darált dió, 1,5 dl tej, 100 g cukor, 1 csomag vaníliás cukor, reszelt citromhéj, 1 ek rum
Elkészítés:
Készítsünk kovászt, amihez langyos tejben futtassuk fel az élesztőt egy teáskanál cukorral. Keverjük össze a többi tésztahozzávalóval, és gyúrjuk rugalmas tésztává. Kelesszük duplájára (kb. 1 óra alatt).
Forraljuk fel a tejet a cukorral, majd öntsük rá a darált dióra. Adjuk hozzá a citromhéjat és a rumot. Keverjük össze és hagyjuk hűlni.
Osszuk a megkelt tésztát ketté. Nyújtsuk ki mindkét részt kb. 30x40 cm-es téglalappá. Kenjük meg a diós töltelékkel. Tekerjük fel mindkét tésztát, mint a bejglit, majd a két rudat csavarjuk össze egymással. Helyezzük sütőpapírral bélelt tepsibe.
Kenjük meg tojássárgájával, majd szobahőmérsékleten pihentessük még 15 percet. Süssük előmelegített 180°C-os sütőben 30-35 percig, amíg aranybarna nem lesz.

Guruló Csillagok – Karácsonyi Autós Felvonulás Pétfürdő és Várpalota ünnepi fényben
2025. december 23-án
Pétfürdőn: 18 órától 19:15-ig;
Várpalotán: 19:30-tól 21:30-ig.

Örömmel jelentjük, hogy az idei ünnepi felvonulást a West Barn, a Thury-vár, valamint a Guruló Csillagok csapata közösen álmodta meg és szervezi.

Célunk, hogy Pétfürdőtől egészen Várpalotáig igazi karácsonyi varázst vigyünk az utcákra – fényekkel, zenével, mosollyal és ünnepi hangulattal.

Készülj egy különleges estére, ahol együtt ragyogtatjuk be a két települést!

Találkozzunk a felvonuláson – idén is együtt csillogunk!

Gyülekező: 17 órától Pétfürdőn az Ifjúsági-tó parkolójában.

Erdődi Maya: Karácsonyi áhítat

Hull a hó karácsony reggelén
forró kalács az asztal peremén.
Csillogó fenyőfa a szoba közepén,
gyertyaláng lobog az ágai hegyén.

Cukor, csillagszóró, angyali tünemény,
ajándékot kapni, adni, csodás esemény.
Látni, hogy könny ragyog a kedves szemén,
mert mindenki boldog a szeretet ünnepén.

Állunk kéz a kézben az ünnepi misén,
Jézus születik karácsony éjjelén.
Tömjénillat, csengettyű, biblia,
betölti a teret az Áve Maria.

KÖZÖSSÉGI KÖLTSÉGVETÉS – LAKOSSÁGI FELHÍVÁS

A közösségi költségvetés célja, hogy a település lakói közvetlenül beleszólhassanak abba, mire fordítsa az önkormányzat a rendelkezésre álló források egy részét. Ez a kezdeményezés lehetőséget ad arra, hogy a mindennapokat érintő fejlesztések, javítások és karbantartások valóban a helyi igények alapján valósuljanak meg – közösen, átláthatóan és a közösség érdekében.

A részvétel keretei:

- A program **az egész település** területére kiterjed.
- Olyan **beruházási, felújítási vagy karbantartási javaslatokat** várunk, amelyek reálisan megvalósíthatók.
- **Az összes rendelkezésre álló forrás: 4.000.000 forint**, a javaslatoknak ebbe a keretbe kell beleférniük.
- **Javaslattételi határidő: 2026. január 31.**

Példák megvalósítható javaslatokra:

- Fásítás, virágosítás, parkosítás
- Padok, szemetesek, kerékpártárolók telepítése
- Játszótérre új elemek (pl. hinta, napvitorla) telepítése
- Közlekedésbiztonsági fejlesztések (pl. közlekedési táblák, fekvőrendőr)
- Közösségi terek megújítása
- Kisebb közvilágítási fejlesztések, LED-lámpák cseréje
- Emlékhely, köztéri installáció vagy díszvilágítás létesítése

A javaslatokat az alábbi módokon lehet benyújtani:
E-mailben: javaslatok@petfurdo.hu
Személyesen: a település különböző pontjain elhelyezett **gyűjtőládákba**, az alábbi helyszíneken:

- Polgármesteri Hivatal
- Pétfürdői Közösségi Ház és Könyvtár
- Pékség
- Spar Bevásárlóközpont
- E-Vitál Bolt

A határidőig beérkező, pénzügyileg megfelelő javaslatok közül a lakosság szavazással dönt arról, melyek valósuljanak meg a rendelkezésre álló forrásból.

A szavazás pontos menetéről és időpontjáról az önkormányzat a későbbiekben tájékoztatást ad.

Tegyünk együtt a településünkért!
Minden ötlet számít, ami hozzájárul egy élhetőbb, rendezettebb és büszkeségre okot adó közösségi környezethez.

Homárhumor és flamingókrokett

Szegedi Katalin grafikusművész kiállítása november 7-én, pénteken nyílt meg a Pétfürdői Közösségi Ház és Könyvtár emeleti nagytermében. A nemzetközi hírű könyvillusztrátor képein legismertebb munkái, az Alice Csodaországban, a Királylány születik, a Rapunzel című Grimm-mese, illetve saját történetei, a Lenka, a Palkó, a Kocsonyakirályfi és más mesék figurái elevenednek meg.

Láthattunk könnytóban úszó egeret, kártyázó rákot, óraszámlapon bicikliző udvari bolondot, felhők felett úszó piros halakat, a sportkülönlegességek sorát gyarapító flamingókrokettet, de virágos kalapot viselő bulldogot is. Az alkotó jellegzetes technikája a kollázs: csipkét, gombostűt, papírfecniket, gyufaszálakat, drótdarabokat, fűszereket, növényeket applikál grafikáira. A tárlatot *Nikolausz Krisztián* grafikus nyitotta meg a hagyományoktól eltérően nem a művész életpályáját és munkáit ismertetve, hanem inkább egy általa kitalált csavaros, humoros, félig igaz mesébe foglalva Szegedi Katalint és történeteinek szereplőit.

Nikolausz Krisztián és Szegedi Katalin

A kiállítás-megnyitón a várpalotai Pueri Castelli gyerekkórus adott elő vidám, bravúros testtapsolással kísért, az illusztrációk varázslatos világához illő dalokat, köztük az Egy boszorka van című népdalt, valamint kongói, spanyol, latin nyelvű énekeket *Horváthné dr. Csomó Orsolya* és *Kutenicsné Izer Viktória* vezetésével.

A kiállítás december 5-éig volt látogatható. A tárlat mélyebb megismerése céljából a helyi általános iskola 1–5. évfolyamai számára játékkal is készült a közösségi ház, többek között kirakóval, kincskeresővel és activityvel.

Márton Anikó

Finnországi élmények – Suomalaisia kokemuksia

Balogh Klára, a Thuri György Gimnázium tanára, a tőle megszokott derűvel, humorral, impulzivitással idézte fel finnországi kalandjait november 12-én az utazók köre tagjainak a Pétfürdői Közösségi Ház és Könyvtárban.

Ezen a szomorkás, ködfoltos, borongós őszi estén felüdülés volt mindenki számára a tarka virágokkal teli mezőkről, a ragyogó napsütésben felfelcsillanó víztükrökről, a tradíciót és modernitást esztétikusan ötvöző tiszta és elegáns városokról készült fotókat nézegetni, miközben Babu, aki már ötször járt az ezer tó országában, csak mesélt és mesélt. Egy félig finn-félig magyar barátjával fedezte fel a településeket, többek között Helsinkit, Turkut, Lahtit, Porit, Yiterit, ismerkedett az ottaniakkal, lazaclevest kanalazott, lonkerot szürcsölt, meditált a Csend kápolnájában, frivol szobrokat csodált, szaunázott egyszer, kétszer, sokszor, megfordult a főváros közösségi térként funkcionáló, minden szolgáltatását ingyen kínáló központi könyvtárában, sétált a tengerparton, belegázolt a nyáron is borzongatóan hűs vízbe, elámult a fehér éjszakák titokzatos szépségén.

És olyan szuggesztíven osztotta meg emlékeit velünk, hogy úgy éreztük, mi is ott barangolunk vele a kristálytiszta folyók, az érintetlen erdőrengetegek hazájában.

Az élménybeszámolót a Balogh család másik elbűvölő, tehetséges tagja, Panna vezette be egy ikonikus ABBA-sláger elzongorázásával. Végül pedig forró teát kortyolgatva egy Babu által sütött finn áfonyás pitét is megkóstolhattak a jelenlevők. Pazar este volt.

Angeli Katalin

Pétfürdőn jártak a jövő csillagai

Házhoz jött az operett

Ha nem is házhoz jöttek, de a Pétfürdői Közösségi Ház és Könyvtárba mindenképpen megérkeztek a Színház- és Filmművészeti Egyetem ötödéves zenés színművész szakos hallgatói, Antolovics Péter, Bayer Fruzsina, Fogl Noémi, Nagy Alma Virág, Tassonyi Balázs, Tóth Norbert, valamint zongorakísérőjük, Szekeres László november 13-án.

Az élményt, amit nyújtottak, nem igazán fejezi ki az előző mondat állítmánya. Merthogy nem megérkeztek, hanem berobbantak a színpadra. Fiatalságukkal, üdeségükkel, tehetségükkel, őszinte lelkesedésükkel, temperamentumukkal, szép hangjukkal, tánctudásukkal perceken belül elvarázsolták a közönséget. Akik önként és lelkesen élték át többször is a bonvivánok szerelmi bánatát, majd egymásra találásukat a primadonnával, csodálták a szubrettek kacér báját, a táncoskomikusok elegáns játékosságát, lélekben együtt ropták a lányokkal és a fiúkkal, és ha kellett, önfeledten énekelték velük a Hajmási Péter, Hajmási Pált, Kálmán Imre: Csárdáskirálynő című operettjének egyik örökbecsű dalát. A színpadra lépők mellett, mögött ugyanilyen profizmussal, elhivatottsággal tették a dolgukat a műszaki kollégák is. A Budapesti Operettszínház szervezésében egy nagyszerű csapat dolgozott együtt Pétfürdőn azért, hogy a színházteremben helyet foglaló nézőket egy feledhetetlen esttel ajándékozzák meg.

Az operettgála a Petőfi Kulturális Program keretében, Magyarország Kormánya támogatásával, a kultúrstratégiai intézmények együttműködésében, a Nemzeti Művelődési Intézet koordinációjával valósult meg.

Angeli K.

Téli virágszirmok

A Pétfürdői Közösségi Ház és Könyvtárban november 19-én került sor Venczel Virág Virágszirmok című festmény-kiállítására. A megnyitóra érkezők nem csupán festményeket láthattak, hanem egy életút kibontakozását, amelyben a helyi közösség, a mesterek és a személyes élmények mind-mind meghatározó szerepet játszottak.

A rendezvény a Military Girls énekegyüttes lendületes dalával indult. Ezután *Erdődi Maya*, az Ősi Kovács Alkotó Műhely költője állt a közönség elé, és érzékeny, lélekből fakadó gondolatokkal nyitotta meg a kiállítást. Szavai nemcsak a festményekhez vezettek közelebb, hanem a mögöttük húzódó emberi történethez is.

Az alkotó örömmel reagált e gondolatokra, és a felidézte életének fontosabb szakaszait. Elmesélte, hogyan indult útjára Pétfürdőn, ahol gyermekfejjel még a kályha szenével próbálta megrajzolni a családi macskát.

A rajzszakkörök és rajztáborok világán át *Mészáros Imre* grafikusművész terelte tudatosabb irányba, majd felnőttként már Ősiben, *Kovács Imre* festő személyében talált mentorra. Tőle tanulta meg az olajfestés alapjait, és az olyan művek, mint a Tanyavilág, a Zöld erdő vagy a Margaréták ma már aközös munkájuk emlékét őrzik.

Virág életútjának egy-egy állomásaként kerültek szóba azok a mesterek, akikhez az alkotótáborok során kapcsolódhatott: *Duschanek János, Breznay András* és *Szunyoghy András* saját szemléletével gondolkodásmódjával és szakmai örökségével segítette a fiatal alkotó fejlődését. Később Virág közösségi beágyazottsága is fontos részévé vált történetnek: a Honvéd Kulturális Egyesület várpalotai régiójának tagjaként olyan alkotótársak között dolgozik, akik inspirációt, támogatást és szakmai otthont jelentenek számára.

Műveiben az emberi alak – különösen a női portré – áll a középpontban. Rajzai és festményei között állatok, virágok, tájak és csendéletek is felbukkannak; az alkotás öröme és kifejezőereje sokszor a legfinomabb részletekben rejtőzik.

Venczel Virág és Erdődi Maya

A jövőre tekintve továbbra is új technikák felfedezését, önmaga fejlesztését és művészeti látásmódjának tágítását tartja legfontosabb céljának.

A megnyitó végén az énekesek két újabb dala zárta az eseményt, visszavezetve a közönséget abba a bensőséges hangulatba, amely az este elejétől végigkísérte a programot.

Venczel Virág munkái nemcsak látványban gazdagok, hanem abban a csendes erőben is, amely az alkotó életéből táplálkozik.

Finota Gina

Dalok és történetek

November 21-én Terényi Márk és Koronczai István zenei estjére került sor a Pétfürdői Közösségi Ház és Könyvtárban. Énekeltek, gitároztak, beszélgettek.

Bruno Mars, Lizzy McAlpine, Ed Sheeran, Limp Bizkit, Shawn Mendes dalai hangzottak el, a magyarok közül a válogatásukba a Magashegyi Underground, a Quimby és Varga Viktor egy-egy nótája került. Elképesztő dinamizmussal, ugyanakkor megrendítően erős érzelmeket közvetítve, saját személyiségükön átszűrve adták elő a már klasszikusnak számító funky-, pop- és rockslágereket, majd a számok közötti szusszanásnyi szünetekben lazán és spontánul szóltak terveikről, a zenéhez fűződő viszonyukról. A jelenlevők sem voltak restek, kérdeztek, és ha kellett, a két fiatalember életéből egy-egy régebbi epizódot is segítettek felidézni. Nyugodtan kijelenthetjük, ez a különös hangulatú, vallomásokkal teli zenés est nem születhetett volna meg az empatikus, jó humorú közönség közreműködése nélkül.

Terényi Márk és Koronczai István

Márk a Kodolányi János Egyetem Modern Zenei Tanszékén végzett énekes-előadóművészként, most pedig a Pannon Egyetemen hallgat pszichológiát. István autodidakta módon vált a gitár mesterévé, aki a zenélés mellett hangtechnikusként is megállja a helyét. A két zenész egy pétfürdői adventi koncert fellépőjeként találkozott először, és azóta is tart barátságuk, szakmai együttműködésük. Mindketten már több zenekarban, szólóban és páros felállásban is kipróbálták magukat, saját számaik is vannak. Márk jelenleg egyetemi tanulmányaira koncentrál, István pedig külföldön fog tanulni és dolgozni. Ezért útjaik most szétválnak, de abban biztosak lehetünk, hogy elvitathatatlan tehetségük okán mindkettőről hallani fogunk még.

Angeli K.

Kincsek a ládafiából

2024 eleje óta talált otthonra a Pétfürdői Közösségi Ház és Könyvtárban a CseberVeder Táncműhely, akik november 22-én ismét gálaestet rendeztek, amelynek a Ládafia címet adták.

A színpadra fel is került egy díszes láda, amelynek titkokat rejtő rekeszéből, a ládafiából, az est folyamán történetek, táncok, jóféle muzsikák, kincsek sorjáztak elő a közönség nagy-nagy örömére.

A CseberVeder Táncműhely egy olyan hagyományőrző közösség, akik nemcsak ápolják közös folklórkincsünket, hanem meg is élik, a laikusok számára is befogadhatóvá formálják, produkcióikat táncszínházi elemekkel, effektekkel dúsítják, így sokszorozva meg az élményt. Olyan átéléssel és hitelesen ropták ez alkalommal is, mintha ott és akkor születtek volna meg a mozdulatok, lépések, gesztusok, pedig napok, hetek, hónapok fáradságos, intenzív munkája volt a hátuk mögött.

Úgy, mint hajdanán, aprócskák, és fiatalok, szülők és nagyszülők együtt táncoltak, ha kellett összekapaszkodva, ha úgy hozta a forma, akkor külön-külön, majd újra egymásra találva, az összetartozás, az adni és kapni tudás örömében feloldódva. A CseberVeder Táncműhely repertoárjából ez alkalommal többek között dél-alföldi, magyarbődi, kalotaszegi táncokat láthattunk, valamint a Bandával fordítsd című kompozícióikat is megtekinthettük.

A nagyszerű dramaturgiai érzékkel összeállított estnek vendégfellépői is voltak. Az Alba Regia Művészeti Iskola ifjú táncosai bodrogközi és mezőföldi férfitáncokat adtak elő fergeteges erővel, lendülettel, temperamentummal, *Percze Csenge, Hábli-Tóth Ákos* párosa ragyogó bájjal, méltósággal és lenyűgöző tartással mutatott be kalotaszegi táncokat, a Muskátli Tánccsoport magyarbődi táncokat járt koncentráltan, életkedvvel, mívesen.

» » »

» » » A *Varga Ágnes* üde, szép hangján felcsendülő népdalcsokor a leány- és asszonysors ezernyi árnyalatát, örömét és bánatát vallotta meg a pisszenés nélkül ülő nagyérdeműnek, a Pinka Zenekar pedig a Bakony népdalkincséből válogatva vidám, mókás, vérpezsdítő, búfelejtő percekkel üdítette fel a hallgatóságot.

Végezetül csak annyit írhatunk, és ezzel szerintem az a másfélszáz néző is egyetért, aki ott volt, hogy bánhatja, aki otthon maradt, mert megfosztotta magát egy nagyszerű élménytől. **Angeli K.**

MIKULÁS-FUTÁS 2025.

A Marathon Tömegsport és Környezetvédő Egyesület november 15-én immáron 32. alkalommal rendezte meg a hagyományos Mikulás-napi Futóversenyét. Nyirkos, ködös, de csapadékmentes napra ébredtünk, ezért az időjárás kedvező volt a futásra, a szabad levegőn való mozgásra.

Idén több mint százötvenen neveztek versenyünkre. Továbbra sem kértünk a 18 év alatti indulóktól nevezési díjat, mert fontosnak tartjuk, hogy a nehezebb körülmények között élő, sportot kedvelő családok gyermekei is részt tudjanak venni a versenyeinken, így számukra is lehetőség nyílik egy kellemes, közös kikapcsolódásra.

Több táv közül lehetett választani. A legkisebbek 1 és 2 km-en indulhattak. A felnőtt korosztály hosszabb, 6 és 11 kilométeres pályák közül választhatott, amelyeket lehetett kétfős váltóban vagy akár gyalog is teljesíteni. A távokat úgy jelöltük ki, hogy senki ne tévedjen el, tekintve 90%-ukat erdei úton kellett megtenni.

Több önkéntes diák is segítette munkánkat, akik az iskolai közösségi szolgálat keretén belül dolgoztak velünk úgy az előző napok előkészületeinél, mint a futás napján.

Több korosztályban hirdettünk eredményt. Az első három helyezett egyedi kerámiakupát, illetve érmét vehetett át. A Mikulás minden befutónak átadott egy csomagot.

Egyesületünknél hagyomány, hogy mindenkit vendégül látunk: kínáltunk zsíros kenyeret lila hagymával, üdítőket, pogácsát, édességeket, gyümölcsöket, teát, sőt csapolt sörrel is szolgáltunk. Így a résztvevőkön kívül kísérőik, illetve a versenyre kilátogató sportbarát érdeklődők is vendéglátásban részesültek.

A térség lakóin kívül érkeztek futók Budapestről, Győrből, Székesfehérvárról, Veszprémből és a Balaton partjáról, bakonyi településekről, sőt még az Alföldről is. A berhidai iskolából is többen eljöttek. Nagy örömünkre szolgál, hogy a hátrányos helyzetűeket, illetve a sajátos nevelésűeket foglalkoztató intézményből, a Bartos általános iskolából több osztálynyi tanulót kísértek el nevelőik erre a rendezvényre, a gyerekek a mikuláscsomagnak, a falatoznivalónak és a meleg teának egyaránt örültek.

Legfőbb célunk, hogy minél több fiatal is részt vegyen rendezvényeinken, így a szabadban, családias légkörben tudják eltölteni szabadidejüket.

A leghosszabb távot a férfiaknál *Simon Gergely* nyerte, míg a nőknél *Eiserle-Illés Judit* volt a legeredményesebb. Juditot külön is köszöntöttük, hisz ebben az évben ünnepelte, hogy 40 éve fut. Ezért különdíjban is részesült.

Megfelelő tárgyi készlettel és humánerőforrással rendelkezünk ahhoz, hogy jó színvonalú rendezvényeket bonyolítsunk le. Összességében elmondhatjuk, és a résztvevők részéről tolmácsoljuk, hogy egy nagyon jó, színvonalas rendezvényt sikerült megtartani. Tervünk az, hogy a jövőben több versenyünk helyszínéül fogjuk választani a péti Albert Pihenőparkot.

Találkozunk legközelebb szintén ezen a helyszínen az 56. Péti Terepfutóversenyen!

Méreg József,
a Marathon TKE elnöke

Áldott, meghitt karácsonyi ünnepeket és reményekkel teli boldog új évet kíván minden pétfürdőinek
Béni Norbert polgármester, valamint Pétfürdő Nagyközség Képviselő-testülete!

Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván
Szabóné Czifra Melinda jegyző
és a Polgármesteri Hivatal minden munkatársa!

Karácsonyra szeretetet, nyugalmat és békességet,
az új évre sok szerencsét, jó egészséget, személyes és munkahelyi sikereket kívánok Mindenkinek!
Molnár Gyula László
képviselő

Áldott, békés karácsonyt és sikerekben gazdag boldog új esztendőt kívánnak a Pétfürdői Közösségi Ház és Könyvtár, valamint a Pétfürdői Közösségi Televízió munkatársai!

Minden pétfürdőinek
szép karácsonyt és örömökben gazdag boldog új esztendőt kíván
a Pétfürdői Krónika szerkesztősége!

Rózsás Miklós fotója

Pétfürdői Krónika - Pétfürdő Önkormányzatának ingyenes közéleti lapja.
Kiadja: Pétfürdő Önkormányzata megbízásából a Pétfürdői Közösségi Ház és Könyvtár. Felelős szerkesztő: Angeli Katalin. Tördelő: Bóna-Monok Petra
A szerkesztőség címe: 8105 Pétfürdő, Hősök tere 5. Telefon: 88/476-891. ISSN 2732-1584
A leveleket a szerkesztőség címére küldjék.